

STANOVISKO VEDOUCÍHO PRÁCE

Eva Hadravová: Hodnocení uměleckého přednesu věkové kategorie 15–18 let

(64 stran, 30 stran příloh)

Eva Hadravová připravovala svou diplomovou práci s plným nasazením, systematicky a velmi zodpovědně. Volba tématu, resp. námětu diplomové práce – problematika přednesu adolescentů – byla jasná od samého počátku. Zacílení práce, tedy konkretizování tématu – zaměření na hodnocení a jeho specifika právě ve vztahu k recitátorům ve věkové kategorii 15–18 let – bylo potřeba postupně hledat a vyladovat. Ještě dlouho v průběhu práce na textu diplomantka často zabíhala do oblasti metodické, její text občas sklouzával k „radám“ recitátorům – místo toho, aby sledovala primárně hodnocení přednesu, jeho styl, kritéria atd. Mám za to, že toto zúžení, tedy jasné zaměření na *hodnocení* přednesu se diplomantce vyplatilo. V tomto smyslu udělala diplomantka velký kus práce, protože se jí podařilo se „ukázat“ a zaměřit pozornost na zvolené téma (byť tendence k „poradenství“ tu a tam textem ještě proskočí).

Eva Hadravová začala svou diplomovou práci koncipovat s dostatečným předstihem, už na jaře předposledního ročníku, a tak byl čas na shromažďování a zpracovávání materiálu (nejen literatury, ale také výpovědí porotců) a na hledání funkční struktury textu. Diplomantka na něm pracovala systematicky a velmi soustředěně, diskuse nad vznikající prací byla plodným dialogem, v němž se Eva Hadravová projevila jako člověk, který je s to argumentovat, názory podložené vlastní zkušeností si umí obhájit, ale naslouchá i připomínkám.

S diplomantkou lze souhlasit v tom, že současné literatury, která by se zabývala hodnocením přednesu, není skutečně mnoho; k dispozici jsou spíše starší práce. Přesto i z této starší literatury dokázala diplomantka vytěžit mnohé cenné poznatky a obohatit je o vlastní zkušenosti (recitátorské, ale částečně i porotcovské). Je dobře, že diplomantka vzala v úvahu všechny důležité přehledky, na nichž vystupují recitátoři tohoto věkového stupně (Wolkrův Prostějov, Mezinárodní festival poezie ve Valašském Meziříčí, Poděbradské dny poezie, Pedagogická poema), a že bere v úvahu také návaznost na Dětskou scénu.

Ve svých úvahách o hodnocení dramaturgie a dalších složek přednesu adolescentů právem zohledňuje psychologickou stránku věci, ale bere do hry i další aspekty, které přednes ovlivňují (včetně tak subjektivního jevu, jako je tréma – právem jí Eva Hadravová věnuje

samostatnou podkapitolu). Oceňuji, jak pečlivě sleduje různé fáze hodnocení a pojmenovává, čím se vyznačují jak z hlediska hodnoceného (recitátora), tak z hlediska hodnotitele (porotce).

Zajímavé jsou její úvahy o funkci soutěží, resp. soutěživých prvků na festivalech a přehlídkách, o jejich případných výhodách, ale i rizicích.

Nejednoduché bylo nalézt způsob jak zpracovat a prezentovat názory různých osobností-porotců. Nebylo snadné zpracovat jazykově velmi různorodé výpovědi tak, aby z nich vyplynuly důležité poznatky a názory. Diplomantka i po této stránce projevila velkou zručnost a výsledek nelze než ocenit. Řešení, které Eva Hadravová zvolila (strukturovaná rekapitulace a konfrontace názorů v 3. kapitole a výběr z citací v příloze), pokládám za přehledné, smysluplné a funkční.

Diplomová práce je pečlivě, až puntíčkářsky (v tom nejlepším slova smyslu) strukturovaným textem, který někde využívá dokonce i tabulek. Je třeba přiznat, že se autorce díky tomu daří některé důležité jevy dobře uchopit a pojmenovat. S poznámkovým aparátem zachází diplomantka rovněž pečlivě a přehledně. Někde má, pravda, pocit, že musí vysvětlovat i to, co je čtenáři, který se orientuje v problematice, jasné. Podíl těchto „vysvětlivek“ sice autorka redukovala, ale přesto se jim někde zcela neubráníla, zejména v poznámkách pod čarou. Přehnaná důkladnost se někde promítá také do nadbytečného vysvětlování, čím se která kapitola bude zabývat.

Diplomovou práci pokládám za úctyhodnou a velmi kvalitní, a tak ji rád **doporučuji k obhajobě**. Vzhledem k množství zpracovaného materiálu, důkladnosti a péči, kterou jí diplomantka věnovala, **navrhuji klasifikaci A**.



Praha 22. května 2019

prof. Jaroslav Provazník